

capricua

PUBLICACIÓ ANUAL EDITADA PER L'ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES D'ALUMNES DE L'ESCOLA NAUSICA.

2019-2020 Nausica

194 famílies

134 tenen 1 fill a l'escola
52 tenen 2 fills a l'escola
8 tenen 3 fills a l'escola

262 noies 126
nois 136

D'on som?

Vocals

Berta Montaner
_Georgina Piera,4t
Cristina Armengol
_Pol Vilardell 5è
David Bigorra
_Vera Bigorra,P4
Eirini Garefalaki
_Chloé Salleras,1r
María López
_Juan i Clara Caro,1r i P5
Mariona Massana
_Mila,Ari i Simó Folchi,3r,2n i P4
Marta Aragon
_Laia Ochoa de Echagüen,3r
Nora Sala
_Toni i Gina Barnadas,4t
Verónica Russo
_Didac Caussa,2n

Suport de l'escola Nausica

Anna Bayó,directora
Marta Farrès,sotsdirectora
Anna Saliotti,secretària

Activitats Extraescolars
Futbol_Roman Villaiba,Carlos Castro,Àlex i Nando
Robòtica_ Eric Nadal, Christian Zurida
Ioga_Verónica Russo
Teatre_Núria Sanmartí,Raquel López,
Mireia Lorente
Jocs Motrius i Gimnàstica Esportiva_
Bibi Barenys
Vòlei_ Enric Nadal i Mercè Maria
Escacs_Manel Arellano
Costura_Cristina Localle Vilas
Música_Marta Suriñach

Coordinació, Textos i Correcció

David Bigorra
_Vera Bigorra,P4
Eirini Garefalaki
_Chloé Salleras,1r
Mariona Massana
_Mila,Ari i Simó Folchi,3r,2n i P4

Disseny gràfic, Fotografia
Eirini Garefalaki
Foto central de grup Franc Vila

ESCOLA NAUSICÀ
Muntaner,309-313
08021 Barcelona
Telèfon: 93 200 43 40
email: escolanausica@escolanausica.cat
www.escolanausica.cat

Quants som?

Histories de Nausica

una nova aventura

Era setembre de 2018 quan, entrant a la classe de P5 de la Chloé, vaig veure una nena preciosa amb un llaç groc als cabells. De seguida vaig sentir curiositat per ella i la seva família belga, que vaig conèixer posteriorment. El pare, en Mourssi, és originari de Marrroc i Tunísia, i la Marie Elise, la mare, té les seves arrels entre Holanda i Curaçao. Els seus tres fills, l'Elias (9), la Nahla (6) i la Mia (3) van néixer a Bèlgica i ja parlen francès, holandès, català i castellà.

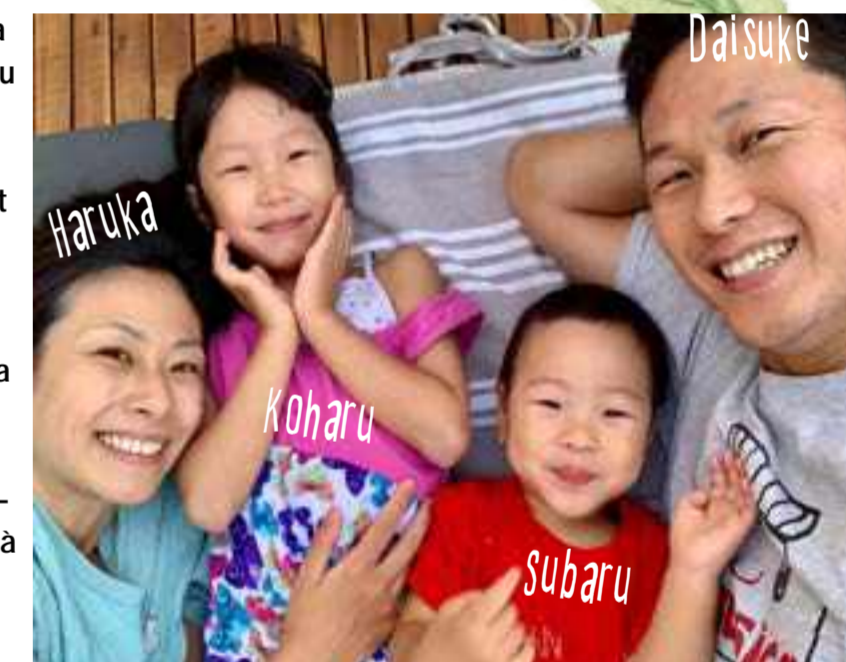
Un bon dia van decidir deixar el seu país cercant una nova aventura. L'objectiu era clar: millorar la qualitat de vida i canviar el seu ritme i el del seu rellotge. "Sopar més tard!" però sempre junts i en família. Un altre motiu del canvi va ser el sol mediterrani, que contrasta amb la pluja del nord d'Europa. Barcelona tenia tot el que cercaven: cultura, arquitectura, gastronomia... i platja!

La Nausica va ser un amor a primera vista i mai se'n van penedir. Havia començat una nova i feliç vida per a ells. A la pregunta d'una futura tornada a Bèlgica, la seva resposta és: "No està prevista!"

un viatge català

M'he trobat en un cafè del barri amb la Haruka, per parlar amb ella de la seva arribada fa tres anys des de Tòquio. La Haruka i el Daisuke (arquitecte) tenen una filla, la Koharu (P4) i un fill, en Subaru (P1).

L'experiència catalana va entrar a les seves vides de la mà d'un projecte per al nou "Camp Nou" en que treballa actualment el Daisuke, que té una previsió de tres anys tot i que va patint contínues variacions en els plaços. La vida d'aquí no deixa indiferent a ningú i, des d'un principi, es van proposar fer una integració plena a la ciutat i al seu entorn, conèixer la cultura i el seu nou lloc de residència a fons. A diferència d'un gran nombre de famílies japoneses, van escollir la Nausica pels seus fills, valorant l'atmosfera familiar del centre i la relació que els proporciona amb el barri on viuen. Per tot això se senten agraïts. Però la cosa no acaba aquí. La Haruka, professora de música a Japó, investiga la música tradicional catalana des d'un punt de vista antropològic i la seva influència social. A més toca la gralla a la Colla Jove de Barcelona de Sant Andreu i n'està encantada. De fet, assegura que "deixant de banda els ritmes lents de l'administració, l'experiència catalana és del tot positiva!"

l'amor

Mai vam pensar que la nostra vida seria així. Barcelona era l'experiència d'un Màster d'arquitectura que duraria un any, però el destí ens depara sovint moltes sorpreses i, parlant del destí... Un passeig tranquil ens portaria davant la Nausica, molt abans de tenir la Chloé. Ens va encantar la màgia de l'edifici i, després de buscar informació, vam dir: "Que bonic seria portar la nostra filla aquí!" (filla que encara no teníem). Els anys van passar i la Chloé va arribar juntament amb el record d'aquella bonica escola que ens havia aparegut per sorpresa un matí d'hivern. La Chloé s'hi va sentir com a casa i això, per a nosaltres, va ser el millor regal.

Junta de l'AMPA

Mònica Alonso, presidenta
_Guillem 6è i Oriol Layola 3r
Jaume Amat,tresorer
_Núria Triullà,secretària
_Oriol Castro 6è

Projectes que més han cridat l'atenció

Convivències 2n

Aquest any les convivències ens han accelerat els vincles emocionals que s'estableixen durant tot el curs. Tot i que ells ja es coneixen molt, cada any hi ha aprenentatges vitals per anar creixent i aquests tres dies són ideal per treballar-los amb més intensitat. Ha estat un entorn idíl·lic, acompanyat d'un clima fantàstic i la veritat és que totes i tots han estat uns grans companys de viatge. Mentre coneixiem el Capità Nemo en persona, experimentàvem amb l'entorn marí, escoltàvem les explicacions que els monitors ens feien sobre la pesca, ens sensibilitzàvem amb el medi ambient, observàvem i sentíem el canvi de paisatge i les seves transformacions, cantàvem les cançons marineres que amb la Teresa havíem après a classe acompanyats dels trencats acords de la guitarra d'en Pere, descobríem el cel,

les seves constel·lacions i els seus misteris sota la foscor de la negra nit, ens parlaven dels aiguamolls naturals del riu Foix a cubelles, flipàvem amb les espècies de peixos i la seva peculiar olor, forma i color a la subhasta de Vilanova, miràvem les diverses embarcacions del port, dibuixàvem el record dels diferents ecosistemes marins, ens embolcallàvem d'eines i recursos pel coneixement de la natura, definíem conceptes claus de navegació, i gaudíem de les curiositats i llegendes del món mariner, jo els anava coneixent i ells anaven fent nous amics de cycle. Tot plegat, una meravella de relacions humanes que no té preu i, entremig de tants aprenentatges mariners, jo en vaig fer un: me'n vaig adonar que a la fi no són els aprenentatges dels continguts el record que en tindrem, però sí el que sentíem en moments màgics tots junts. De tot això crec que el que segur que ningú oblidarà serà el record de la cantarella alegre i un xic malenconiosa d'un avi amb la barba blanca i una pipa encesa que tan sols fa fum, sota la llum dels estels.

(Sònia Farré)

Milliores del centre

Les millores a nivell estructural que s'han dut a terme aquest estiu passat a la darrera planta de l'escola (hem tirat envans, hem fet una porta corredera de vidre, hem eixamplat les portes de les classes, hem reduït la sala de mestres per donar més espais als alumnes...) ha facilitat treballar més per projectes i en grups de treball diversos amb agrupacions molt flexibles entre els cursos d'aquella planta (2n, 3r i 4t) i també amb 1r. També tenim més espais per penjar coses a la paret, com feines que fan els alumnes, i també hem millorat la il·luminació de tota la planta. El pati petit i el joc que hem instal·lat ha estat tot un èxit. Tant les cordes com el rocòdrom per més petits han estat ocupats al 100% i per a totes les edats. N'han gaudit molt. Referent a Clickedu, quest any s'ha implantat i hem de dir que és una plataforma que a nivell de gestió funciona força bé. Hi hem anat penjant notícies, esdeveniments al calendari, l'hora-ri de l'alumne ... i amb el confinament l'hem usat molt més per tenir missatges

Projecte de 6è:

Els alumnes de 6è van preparar un divertit recull de contes per celebrar un Sant Jordi que, aquest any, ha estat diferent

directes amb les famílies i fer les propostes educatives als alumnes. També amb el confinament hi ha famílies que s'han connectat per primera vegada i ja la utilitzen regularment. A partir d'ara serà així? Tindrem l'habit? A causa del confinament, hem augmentat molt la part digital i per exemple la part de les matemàtiques d'Innovamat que es fa en plataforma ens ha anat molt bé. Tots els mestres, amb la pràctica, hem millorat els nostres processos digitals (i les famílies també!) que en moments inicials ha estat estressant. Ens hem adonat que el "teletreball" en educació, no és ni molt menys el nostre tarannà ni projecte educatiu, requereix molt més temps que el presencial i no només d'aprenentatge amb els alumnes, sinó de coordinació entre nosaltres. El nostre treball és en equip. El desgast que hi ha en una videoconferència no és ni molt menys el mateix que hi ha en una classe i hi ha mestres que han arribat a fer 17 videoconferències a la setmana.

(Anna Bayó)

Activitats extraescolars

2019-2020

En primera persona : futbol

Valentí es mi hijo y va a primero. Si estuviéramos en Isla de Perros, sería más Spots que Gondo. Tras un intento fallido de apuntarse a un club de fútbol donde imperaba la ley del más fuerte, este curso me pidió inscribirse en la extraescolar de la Nausica. Yo tenía mis reticencias, porque siempre había visto el fútbol como un deporte de alfas y sabía que no estábamos en esa letra del alfabeto, pero aun así claudiqué... Y aparecimos en el primer entreno. Al verlo con la pelota en los pies, o con los pies en algún sitio, hablé con uno de los coordinadores y me aseguré que todos los niños aprenden si tienen ganas y que ellos estaban ahí para que ninguno quedara al margen.

Tras varios entrenos, llego el primer partido. La cancha era toda de madera con líneas de colores, un fondo bonito para un partido con seres bonitos. Valentí hacía posturas ninja mientras nos marcaban un sinfín de goles, pero los niños salieron contentos

de la cancha, porque el entrenador les explicó que el rival era un club y que llevaba muchos entrenos a sus espaldas y que ellos acababan de empezar y todavía no tenían estrategia. A partir de entonces, entre semana, los martes y los jueves, con frío y muchas capas de ropa, los entrenadores les han ido enseñando a cohesionarse y, sobre todo, a tratarse bien los unos a los otros. Los partidos perdidos parecen no importarles siempre y cuando marquen algún

gol, porque conseguir eso parece su meta... o su portería. Nunca salen tristes, al margen del marcador. Y siempre salen con ganas de ir a desayunar juntos, de seguir siendo equipo también fuera del campo. Los últimos partidos que jugamos incluso los ganamos, y, aunque saben que no pueden celebrar los goles como les gustaría, cuando salen lo que les apetece es confitarse-los con un bocadillo, un donut y un zumo juntos.

Y, para los padres, la hipoteca de los sábados acaba saliendo con la cláusula suelo a favor, porque, al final, el fin de semana empieza antes y tanto los más pequeños como los adultos nos frotamos las lagañas juntos, disfrutando.

Gimnástica esportiva

P5, 1r, 2n, 3r, 4t, 5è i 6è

Aquesta extraescolar permet als alumnes experimentar les possibilitats motrius del seu cos per mitjà d'elements gimnàstics i figures acrobàtiques bàsiques.

Ioga

P4 i P5, 1r, 2n, 3r, 4t, 5è, 6è

L'activitat vol apropar el ioga als infants. L'objectiu és beneficiar-se de les aportacions d'aquesta disciplina per conduir als alumnes als estats de calma i benestar que aporta, millorar la postura i la consciència corporal i perfeccionar l'escolta i la concentració.

Contes representats

1r, 2n

A través dels contes en aquesta activitat seguim la línia del que s'ha après a P5 per introduir més elements que permetin créixer als alumnes en l'art escènic. A 1r es treballen les coreografies i a 2n apareix la improvisació. Una activitat extraescolar que potencia moltes facetes educacionals.

Jocs motrius

P3, P4 i P5

L'objectiu d'aquesta activitat és ajudar als més petits a millorar el moviment i el desenvolupament motriu. Els infants gaudeixen i milloren la comunicació i l'expressió fent el que més els agrada: jugar.

Titelles i Contes

P5

Aquesta activitat ajuda als infants a posar-se a la pell de personatges, a escoltar contes i jugar amb ells, cantar, ballar, fer titelles i crear les seves pròpies històries. L'objectiu és ajudar-los a expressar les seves idees, a reconèixer les seves emocions, a escoltar als companys, a aprendre a organitzar-se i a controlar l'espai.

Teatre

3r, 4t, 5è i 6è

Una de les arts més antigues del món. El teatre com a forma de despertar el plaer per la creativitat i l'expressió dels infants, aconseguint que s'alliberin de prejudicis o timideses.

Escacs i Música

1r, 2n, 3r, 4t, 5è, 6è

La naturalesa intel·lectual d'aquest joc ajuda a desenvolupar les capacitats intuïtives i estratègiques del nen/a i contribueixen a l'augment de la capacitat d'atenció i concentració, a la millora del raonament lògic i de la memòria.

Costura

1r, 2n, 3r, 4t, 5è i 6è

Al voltant d'una taula, els nens i nenes treballen amb diferents teixits de colors, mides i textures, per fer les seves pròpies creacions: bossetes, peluixos i, finalment, les seves bosses i motxilles. Una activitat força enriquidora.

Esports d'aventura

1r, 2n, 3r, 4t, 5è, 6è

Un cop al mes es realitza una sortida per practicar diferents esports d'aventura: patins, BTT, escalada, esquí (dos sortides), trail running, orientació, piragüisme i raid d'aventures. Una oferta completa que farà gaudir als alumnes més expeditius.

Música

P4, P5, 1r, 2n, 3r

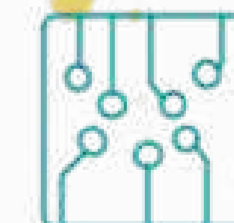
Mitjançant l'aprenentatge i la sensibilització per la música, els infants combinaran el joc per estimular la imaginació i la creativitat amb les eines que aporta l'educació musical: descobriment de les pròpies possibilitats en el ritme, la veu, el saber escoltar i participar.

Robòtica

1r, 2n, 3r, 4t, 5è i 6è

La Robòtica Educativa és un mitjà d'aprenentatge que permet als infants afavorir el raonament, la creativitat i el treball col·laboratiu en una metodologia fonamentada en l'assaig i error. Es tracta principalment d'una activitat pràctica.

Bàsquet

3r, 4t, 5è i 6è

Esport amb molta tradició, el bàsquet és un dels esports en equip per excel·lència. Una altra activitat en equip que ajuda a fomentar els llaços de solidaritat entre companys a través de la tecnificació d'un joc molt dinàmic.

El volei, equip i compromís

"Ben jugat!" De tot s'apren. El primer dia de presentació, on es dona la benvinguda a tots els equips des de benjamins fins a senyors, el Club parla a jugadors i jugadores de la importància del respecte, no només pels altres equips, si no pel propi. A través de l'esport, els nens i nenes aprendran que un equip funciona amb el compromís i l'entrega de cada un dels seus components. Tots, del primer a l'últim, són una peça important i s'ha de respectar, així com també als seus entrenadors, àrbitres i tot allò que envolta el món del volei i l'esport en general. Aprenen, o aprendran, que pel bon funcionament d'un col·lectiu tots han d'anar a l'una. Aquest és un dels conceptes base, després ja vindran les victòries. Els entrenaments són dilluns i dimecres, la Mila té un quart d'hora per acabar-se el berenar i ser puntual a pista a les 17:15, així que s'acaba a corre-cuita la canya de xocolata que va a buscar amb la seva companya Mia al forn de la catonada, es fan grans i ja hi

van soles. Els primers dies veuen que fer un partidet no és tan fàcil com s'imaginaven i els caldran molts entrenaments per poder aconseguir un joc seguit i divertit però, de la mà dels entrenadors que hi posen tota la seva dedicació i esforç, arriba el dia en que aconsegueixen igualar el marcador jugant contra aquells equips que porten ja un parell d'anys de pràctica. L'emoció dels pares, el seu públic més fidel, es suma a l'alegria i satisfacció de l'equip que amb esforç i perseverància ha aconseguit bons resultats. Aquest curs, la COVID-19 ens ha tirat mitja temporada enlaire, però... Prepara't 2021!

"Un, dos, tres, com Nausica no hi ha res. Tant si perd com si guanya, La Nausica és la canya.

Oé!"

La Mila ja fa un parell d'anys que espera amb moltes ganes apuntar-se a volei, fa algunes temporades que no es perd el Torneig que, cap a l'estiu, organitza el Club de Volei Els Arcs i se n'adona que és un esport que l'atrau. És un joc d'equip en el que es respira molt bon ambient i es veu de seguida que els equips que s'enfronten no són

enemics, són simplement l'equip contrari i, tant ella com els seus companys i companyes, ho anirant aprenent poc a poc. Ara encara miren una mica de reüll a l'equip que és a l'altra banda de la xarxa, aquell equip que quan els guanya, els fa una mica de mandra posar-se en fila i picar la mà de cada una de les seves jugadores amb la frase màgica

4t torneig

JAN VERGÉS BLANCH

Dormir fora de casa

Gràcies!!!!

Som solidaris!

videos

<https://www.facebook.com/torneigjanvergesblanch/videos/414891809163582/>

[2n vídeo promocional del 4t Torneig Jan Vergés Blanch \(2019\)](#)

[4t Torneig Jan Vergés Blanch \(2019\)](#)

[4t Torneig Jan Vergés Blanch \(2019\)](#)

Chloé

"... Em va acompanyar el meu pare a l'escola i m'hi estaven esperant tots els meus amics!"
A l'autocar, com sempre, vaig seure amb la meua amiga Meng Yi. Quan vam arribar vam deixar les motxilles i de seguida ens vam posar a jugar. Després van arribar les normes i, gràcies als dibuixets que havíem fet abans de les convivències, vam descobrir els nostres llits. La primera tarda, després de pintar una estona, vam jugar a la platja buscant petxines.
Al dia següent vam anar a fer cabanyes al bosc i, al fer-se fosc, amb les llanternes, buscàvem la gorra, els calçotets i 3 collarets del capità Nemo. En Pere ens va cantar cançons amb la guitarra. Va ser una nit plena d'emocions!..."

Chloé

Martina

"... Buscar el tresor del Capità Nemo al bosc! Era fosc i anàvem amb les llanternes! Hi havia també un mussol i animals, però jo tenia una mica de por..."

Martina

Laila

Laila

"... Fer les cabanyes amb pals! Havíem de buscar alguns pals grans i molts de petits..."

Valentí

"... Em dic Valentí i era molt "xulo" dormir fora de casa, perquè a la nit ens quedàvem desperts fent plans secrets! Em va agradar molt anar a la platja i descobrir la clau que hi havia deixat el Capità Nemo, que en realitat era en Pere disfressat. Ho sé perquè quan estàvem amb en Capità Nemo en Pere no hi era... I un altre secret? Els calçotets que buscàvem estaven dins la gorra del Capità!!! Però shhh! És un secret!
Un altre dels meus millors moments era quan fèiem les cabanyes de pals... M'ha agradat tant anar a les convivències que hi torno el proper any i seré dels nens grans de segon..."

Valentí

Nahla

"... Em va agradar molt estar fora de casa! Me'n recordo més de les petxines i de les cabanyes! També hi havia una caixa plena de xupa xups i era el tresor del Capità Nemo..."

Nahla

Juan

Juan

"...Me gustó mucho la comida y hacer las cabañas con Valentí y la búsqueda del tesoro del capità Nemo..."

Catala Garcia-Travesi, Diego

Julia Mas, Martí

Sega Pedemonte, Ona

Joffre Sol, Amanuel Pau

Saradell Sanchez-Cuencá, Marc

Fayos Sabat, Eric

Marque Tutusaus, Eric

María Monzó, Jan

Castro Trullá, Oriol

Sosa Baldo, Martina

Beard Vila, Alexandre

Layola Alonso, Guillem

Tejero Capeta, Marc

Sancho Becerra, Ona

Lacosta Precaula, Alex

Vila Casals, Iu

Casals Garcia, Pablo

Blanchart Roca, Biel

Mas Blanch, Marc

Nadal Ortuño, Martí

Ramos Jerezano, Ariadna

Marques Trigueros, Guillermo

Macià Alonso, Albert

Muñoz Teixé, Pau

Classe de 6è 2019-2020

STAY HOME
LIFE IS BEAUTIFUL

Samarretes

I ara què?

Entrevista amb la

M'espero al vestíbul de baix entre les classes de 5è i 6è, el gimnàs i l'aula d'informàtica on en uns minuts em reuniré amb la Marta. La sento posar ordre a classe, és dijous, són les 12h i tenen examen d'anglès així que tan bon punt acabin els de 5è que, pel que sento, estan ben distrets escoltant una cançó dels Jonas Brothers. "Un minut i vinc, Mariona." Aprofito per fer una mica el xafarder. Al costat dels calaixos on es llegeix "Espais matemàtics" hi ha tota una sèrie de màscares venecianes a mig fer, ja en deuen estar preparant alguna per Carnes-toltes, o potser són per alguna obra de teatre? No ho sé, però de ben segur que ens faran partíceps. També hi ha una petita biblioteca amb llibres que ens resultarien força familiars a tots els pares, són edicions de la nostra època: la mítica Enciclopèdia Catalana d'aquell color verd apagat, la col·lecció d'Història Universal de l'Art, llibres de Geografia i Natura... Em pregunto si els alumnes d'avui en dia els deuen consultar gaire i, durant l'entrevista, la Marta em confirma el que m'ensumava, "els costa bastant". Ho entenc, google és molt més ràpid. "Però han de saber com funciona un índex!" Em diu rient la Marta que ha començat l'entrevista dient-me que els seus alumnes són els grans de l'escola, però que és també aquell moment que "són ja tan grans i encara tan petits, "... se'ls ha d'acompanyar, escoltar, preparar i parlar..." M'ho diu amb lletres majúscules, "...parlar molt." És un moment de canvis, alguns es comencen a fer evidents i d'altres els veuen venir, m'explica que això els intriga i emociona.

...Tenen tantes il·lusions i tantes pors!

- Què els fa por?

- El pas a secundària els obre un nou horitzó. Tenen ganes de conèixer gent nova, ells fa tants anys que van junts que de vegades ja no els cal parlar, s'entenen amb la mirada.

- Com les mares i els fills! O les parelles... I la por?

- És la contrapartida, aquí són els grans, però allà seran els petits. Es fan moltes preguntes sobre quins seran els canvis que es trobaran a nivell d'estudis, d'exàmens i professorat. Per tot això, tenim la sort de les trobades que anem fent al llarg del curs.

- Sí, ja a primària tenen una relació propera amb els Arcs, oi?

Arrel de l'esport, trobades de caire festiu, tornejos, accions solidàries, espais de lectura, visites a Nausica d'estudiants de secundària etc. Es van acostumant, coneixent i adaptant a allò que vindrà.

La Marta m'explica tota aquesta tasca d'interrelació entre les escoles de la Fundació Els Arcs, Nausica, Lys, Peter Pan i Els Arcs, és com una xarxa humana de petits i grans alumnes que s'ajuden entre ells. Em diu que a sisè els fan una enquesta sobre dubtes, interessos i curiositats envers al seu futur pròxim i que al cap d'uns dies, a Els Arcs, fan una trobada i els resolen les qüestions.

- Ah, interessant.

- Sí, està molt bé, perquè són els mateixos alumnes de primer d'ESO, aquells que l'any passat es feien les mateixes preguntes, qui els les responen. I sense cap tipus de manies, tu! Tant els és que hi hagi el professorat davant, ells contesten amb naturalitat i sinceritat a tot allò que els demanen.

- Com ha de ser! I digue'm una cosa, quan ja són allà, és tan gran el canvi?

La mestra de sisè em diu que tenen més deures i més exàmens, però que se'n surten perquè hi van preparats, les tres escoles al mateix nivell. Aquí han fet una tasca amb pocs deures i pocs exàmens, però que ha preparat grans persones amb cervells molt adaptables, enginyosos i amb fam de saber, conèixer i seguir, seguir sempre endavant!

- Canvi d'entorn, de professorat, de responsabilitats... Però hi ha altres canvis a aquesta edat, com van les hormones? El tema de la regla... És un moment on es comencen a notar diferències òbvies, no? Com ho

porten?

- Has vist l'armariet del W.C. de la nostra classe?

- No!

M'acompanya a la classe de sisè, se'ns han fet les 13h i ja no hi són. Al bany hi ha un armariet blau on posa "Nenes."

- Aquest espai és nostre, en parlem i tots saben que l'han de respectar. Hi ha moments que les converses ja van per separat, de vegades parlem tots junts, però elles comencen a necessitar intimitat, també són més madures a aquesta edat.

- Ja... O en totes!

- Amb aquest tema torna a destacar la solidaritat, que és un punt fort de l'escola, s'ajuden entre elles i fins i tot amb les de cinquè.

- I aquestes converses que teniu per separat...? Del sexe en parlu tots junts, no?

- Sí, i tant! Però la conversa d'uns i altres va per camins diferents, per ells sol ser tot més físic en general, tot més enfora, que si els pèls, el cos, els pits, la força... I elles van cap endins, cap el sentiment.

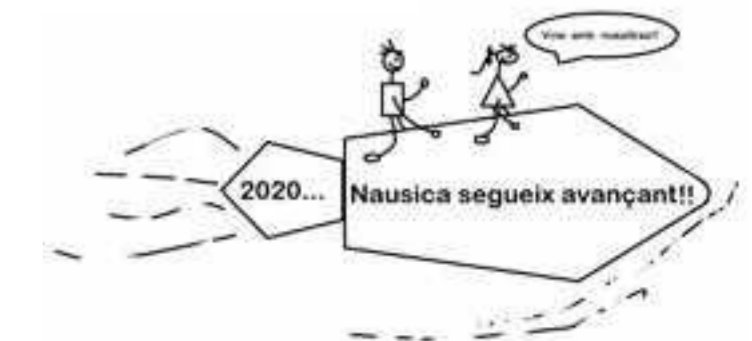
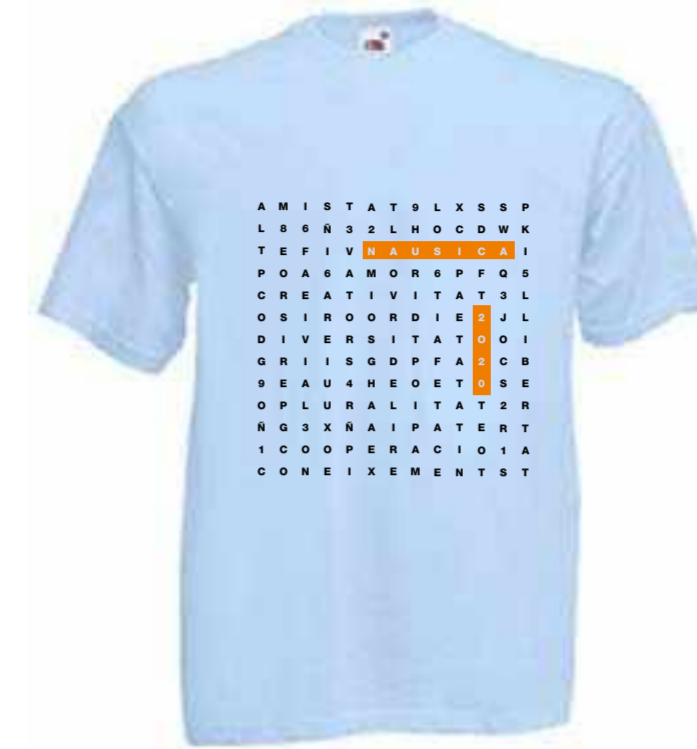
- Típic, però hi haurà excepcions, no?

- Molt subtils.

- Hahaha!

Tot plegat em deixa un regust a emoció, intriga i ganes, les mateixes que deuen sentir i tenir tots ells aquest curs, però a mi no em deixa cap sensació de por perquè, a part de veure la bona feina de Nausica, veig que una xarxa formada per petits, grans, professors, antics alumnes i famílies els abraça i els acompanya cap a un camí que, perdó que em posi cur-si, em sembla d'allò més bonic i pel que em diu orgullosa la Marta, sé que tots se'n sortiran, tan els més peluts com els més baixets, les més divertides com els més seriosos, les més pigades, els somiadors i les filòsofes, les que tenen la regla o les cames llargues, les esportistes i els més tossuts. La Secundària els espera i em fa l'efecte que la Primària sempre la portaran al cor.

- Gràcies, Marta! I ara a pels que pugem, bona gent, també, aquesta de cinquè!

Jocs

1. qui és? cerca les 5 diferències

3. saps jugar amb el tangram? retalla i crea formes

2. sopa de lletres

(escola, matemàtiques, pilota, amistat, nostra, valors, família, respecte)

B	E	S	C	O	L	A	Y	Ç
U	R	E	T	V	P	I	L	Z
W	S	U	O	L	H	L	X	G
Q	P	Q	X	D	E	Í	I	K
L	D	I	C	A	H	M	A	O
K	F	T	L	E	Ç	A	J	S
I	J	À	C	O	V	F	E	W
E	A	M	I	S	T	A	T	X
K	À	E	Ç	O	V	A	C	F
A	R	T	S	O	N	B	E	H
B	T	A	H	W	R	M	P	J
V	A	M	C	T	K	T	S	N
W	P	X	B	C	À	Ç	E	M
C	E	W	V	A	L	O	R	S

No sé si és per deformació professional, però sempre he volgut saber què i qui s'amaga darrere dels fogons de l'escola. Bé, amagar-se no s'hi amaga ningú, però per qüestions de seguretat i higiene, podem entrar poc a la cuina. Igual que a les cases la cuina és un punt neuràlgic, a l'escola, per aquella porta, surt una flaire càlida i familiar, així que un dia m'acostí a aquell home més llarg que un dia sense pa i li pregunto. "Hola Quique! Creus que et podria entrevistar per a la revista de l'escola?" Em contesta encantat que sí, que quan vulgui, qualsevol dia a partir de les 15h. "Doncs perfecte! Ens veiem la setmana que ve." Però la setmana que ve el món que coneixíem canvia i em veig obligada a trucar al Quique, a escriure-li mails... Tot telemàtic. Quina llàstima, jo que ja em veia fent l'entrevista tastant algun dels seus platets...

-Quique, algú m'ha explicat, per sobre, que els fogons de Nausica amaguen una tradició familiar, me'n fas cinc cèntims?
-I tant! Tot va començar al voltant del 1970 (any a baix, any a dalt). La direcció de l'escola de l'època, Maria Batlle juntament amb Maite Gesa van decidir donar el servei de menjador a l'escola (fins aquell moment, les nenes i nens que es quedaven a dinar portaven carmanyola). Donant un vol pel mercat Galvany, van preguntar si sabien d'algú que pogués fer aquella tasca de servir menjars a l'escola. Els van adreçar al Restaurant Rosa (C. Madrazo 137, just davant del mercat). Inicialment va ser una bodega que servia menjars fundat per la meua avia Rosa al 1939, en plena guerra civil. Allà van trobar al meu avi Enrique, que juntament amb el meu pare Miquel es van mostrar molt il·lusionats en aquella nova proposta. Ells ja gestionaven el servei de menjador de l'Escola Isabel de Ville-

na i una Llar d'Infants que hi havia a la Travessera de les Corts. L'única condició que van demanar per a portar a fi el projecte va ser disposar d'un espai dins de l'escola per acondicionar com a cuina i posar-hi una persona per a que cuinés al centre. Des de llavors i fins al dia d'avui, la família Piquer ha estat present als fogons del Nausica.

-Ets el comandant de la nau?

-Som un equip format per la Susana, el Miquel i jo. La meua formació i els anys que porto a l'escola (des de 1997) i el inicis al restaurant fan que sigui la persona més visible, però, si no hi ha un bon equip no hi ha bons fruits.

-Com i quan planifiques els menús?

-La veritat que és una de les tasques més feixugues que hi ha en aquesta feina. Hem de fer un menú equilibrat a nivell nutricional i que alhora estigui compensat. Sabem el que voldrien menjar els nens, però volem el millor per la seva salut. Per això és importantíssim donar el màxim perquè el que no agradi no costi tant de menjar i es quedin el més satisfets possible.

-Heu pensat mai de cuinar només amb producte ecològic?

-No hi ha cap problema amb cuinar amb producte ecològic. Anteriorment s'havia proposat però el problema són els elevats costos que això suposa.

-Amb això del confinament ha quedat una mica a mitges, però com ha anat la iniciativa de menjars internacionals? Ha agradat als nens? Us han arribat gaires propostes de famílies estrangeres?

-La veritat es que ha sigut una bona experiència i els alumnes estaven il·lusionats amb aquesta iniciativa començada tot just aquest any. És difícil agradar a tot un col·lectiu, però a la gran majoria els ha agradat molt. Per a ser una nova iniciativa, ha estat molt bé la col·laboració de les famílies estrangeres. També seria interessant que la resta de famílies també aportessin suggeriments (qui més qui menys, tots hem voltat pel món)

-Quan arriba el cap de setmana, tens ganes de cuinar?

-Intento desconnectar de la rutina setmanal i gaudir d'altres plaers de la vida. M'agrada molt seure a taula amb un bon àpat, amb un entrepà o

Xup Xup

fent un aperitiu amb amics o família. Per la meua professió tinc facilitat per cuinar i ho faig de bon grat, però francament m'encanta que em cuinin!

-Explica'm una anècdota curiosa que records dels teus anys a la cuina de l'escola.

-Hi ha grans moments al llarg d'aquests anys. Els alumnes et sorprenen amb la seva espontaneïtat i m'encanta entrar als menjadors i tractar-los de tu a tu i fer-nos bromes. Recordo dos germans que a vegades arribaven abans d'hora de l'acollida del matí. Aquells 10-15 minuts, abans que arribés la monitora encarregada de vigilar-los, els tenia asseguts a l'entrada de la cuina amb una de les tauletes del vestíbul i els posava a pelar cebes i pastanagues. Ens fèiem un tip de riure de veure com ploraven pelant les cebes.

-Ha-ha-ha! M'ho imagino. Què et semblaria si els nens i nenes a partir de cinquè poguessin fer unes mini-pràctiques a la cuina? No sé en quin horari hauria de ser, ni com es gestionaria, però, així d'entrada, creus que en podria sortir alguna cosa interessant?

-Guuuuuuu!! Segur que seria una bona experiència. Us imagineu fer per exemple unes mandonguilles? O uns Sant Jaumets? I que poguessin explicar la seva experiència a casa...

-Fantàstic! Només de pensar què em poden fer el sopar els meus fills... També podríem proposar als alumnes que participessin en el disseny del

menú mensualment o setmanalment, per torns, que aprenguessin què intervén en un menú equilibrat. Seria un coneixement més i molt important, què et sembla?

-Com bé he dit abans, el confeccionar un menú equilibrat és feixuc però així entendrien el perquè a vegades mengen coses que no entenen perquè els hi donem.

-Qui són els vostres proveïdors?

-És una part molt important en el bon funcionament d'una cuina. Volem que el producte fresc arribi a l'escola el dia abans. Hi ha proveïdors que fa molts anys que treballen per l'escola (carn, fruita, congelats, distribuïdor al major, forn). És necessari que entenguin les nostres necessitats i així és molt més fàcil organitzar-nos.

-En els anys que portes a l'escola, has notat un

augment en la demanda de menús especials per intoleràncies i/o al·lèrgies o per altres qüestions? Religió... Vegans...

-Efectivament. Cada vegada hi ha més demanda de menús ja sigui per intoleràncies, al·lèrgies, o religió. És un problema afegit a l'espai que disposem i mereix més organització si cal.

-El personal de cuina dineu a l'escola?

-Sí. A les 8.30 fem una petita aturada per esmorzar i al voltant de les 12:00 dinem si tot ha anat com és previst.

-Saps que la primera vegada que vaig entrar a l'escola, l'oloreta a menjar va ser un dels punts a favor per apuntar-hi els nens? Bé, ells no s'hi queden, però potser algun dia vinc jo! Feu paella els dijous?

-Com que la cuina és tant propera al vestíbul facilitada que les oloretes dels sofregits, del brou, dels guisats arriben cada dia a les mares/pares quan deixen als alumnes. No tots els dijous fem paella, als nens els agrada més l'arròs amb tomàquet sofregit. Ha-ha-ha!

-A la cubana és el meu preferit! Quins són els plats estrella, els que més agraden?

-Hamburguesa al forn amb puré de patates, Sant Jaumets, Pizza, Mandonguilles amb patates fregides, broquetes de gall d'indi al forn, llom o filet de pollastre arrebossat amb salsa rocafort, la sopa amb pasta o els spaguettis amb tomàquet...

Mmm... Després de parlar amb el Quique, no sé perquè, però de sobte tinc molta gana. Vaig a fer-me alguna cosa per berenar. Bon profit i preneu nota, m'ha semblat que el Quique i el seu equip estarien encantats de rebre nous aprenents.

Anna Bayó

Li demano hora a l'Anna sece per entrevistar a l'Anna Bayó i, immersa en un altre món, un dia d'Abril, m'adono que a l'agenda hi tinc una cita que es convertirà en una video trucada. Beneit zoom!

-Hola, Anna! Em sents bé?

-Hola! Sí, perfecte. Com esteu?

-Bé. Bé... "Que te voy a contar!"

Després d'uns minuts de conversa confinada, on hi ha somriures, sospirs i comprensió, passem a l'acció, ambdues tenim molta feina, són temps "confitats!"

-Em podries definir l'escola en tres o quatre paraules?

-Familiar i acollidora. Creativa i innovadora.

-Va! Et deixo afegir-ne alguna més que veig que t'estàs mossegant els llavis.

-Destacaria l'art, la ciència i el creixement personal.

- I a tu, et podries definir en tres?

- Optimista, empàtica i conciliadora. També tinc molta energia.

- Això és bo per liderar!

- De l'escola somiada que tens al cap a Nausica, hi falten gaires passes?

- No masses. Tot el personal està molt motivat i estima el projecte que tenim entre mans.

- I de la vida que imaginaves quan eres petita a la que vius?

- Tampoc, fa deu anys potser t'hagués dit que sí però, ara, a nivell personal tinc tot el que vull. A nivell professional també estic contenta, de vegades enyoro el contacte més directe de quan feia de mestra, però m'omple i gaudeixo amb el què faig.

- D'esquerres o dretes?

- D' esquerres.

- I al llit?

- Dormo al costat dret.

- Estàs pensant en algun nou projecte per a l'escola a curt o llarg termini?

- Continuar amb el projecte present que també és de futur. Seguim creient i enfortint la marca comuna de les escoles que formem la fundació.

- I personal?

- No, i menys ara! M'agrada molt viatjar i crec que això haurà d'esperar. La veritat és que estic gaudint d'uns anys d'estabilitat.- L'Anna em transmet la tranquil·litat de quan els fills es fan grans i de quan has aconseguit molt del que volies. L'intueixo feliç. Tenir una directora feliç mola, no?

- Els darrers anys, quan els nens entren a l'escola hi troben cada setembre un nou pis restaurat, aquest any passarà el mateix o La COVID-19 s'ha menjat part del que hi teníeu destinat?

- Toca fer alguna cosa, però de més baix pressupost.

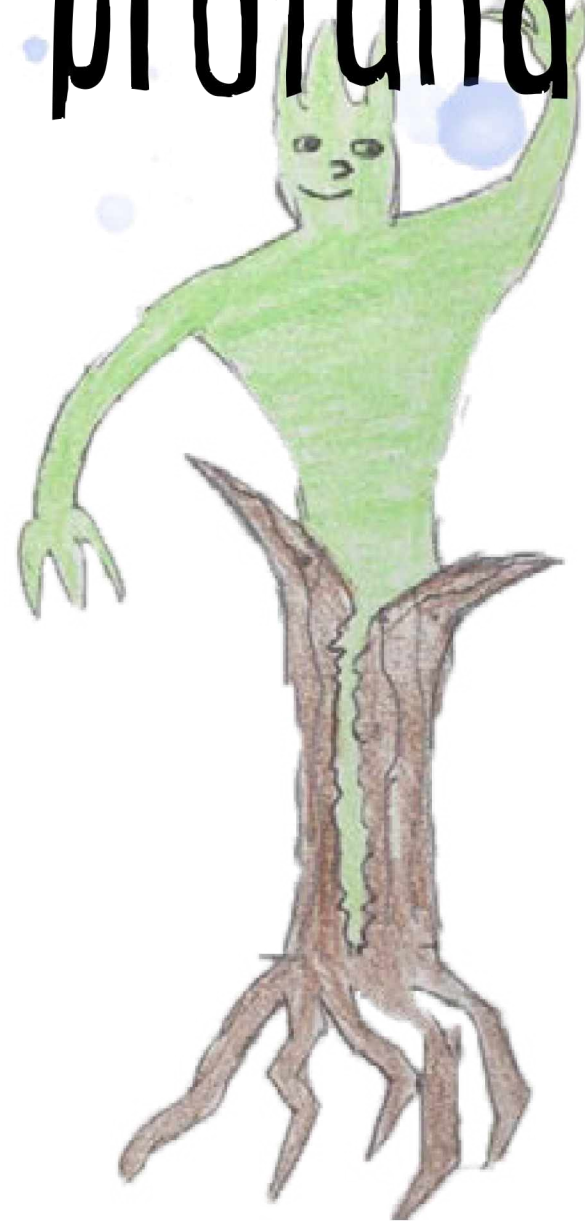
Normalment fem un any de cada. Reforma, manteniment i aquest any toca el segon.

- Ja que hi som, com s'han pres les famílies tot el procés durant el confinament? (Em refereixo a la qüestió econòmica, al compromís escola/famílies, mestres/alumnes...) Heu rebut gaires queixes? I felicitacions?

- De 130 famílies, hem rebut queixes d'unes quinze o vint, seria un 10 o 15%. Rebre feed-back sempre és bo per

En profunditat

millorar i continuar creixent. Hem rebut felicitacions d'unes deu famílies.

- Sembla que els humans som més de queixar-nos que de felicitar... A Nausica veig una tendència molt positiva a aplaudir l'alumne, oi? Vull dir a felicitar la seva feina sigui quin sigui el resultat.

- El reforç és molt positiu, és bàsic i molt engrescador per seguir endavant, tant en infants com amb adults. Des de la meua posició, liderant, també s'ha de fer amb els mestres i amb tot l'equip.

-Durant els anys que portem com a família Nausiquera, hem vist que una part important del pes recau en els valors i que les famílies ho valoren, però algunes també tenen certa preocupació pel nivell acadèmic. Què me'n dius?

- No ens ha de preocupar. La secundària ens avisa.- M'explica que si alguna vegada algun curs ha arribat amb alguna mancança, cosa que no sol passar, des d'Els Arcs informen i es posen les piles per solucionar-ho.-Ara cada alumne té el seu propi ritme, no és com abans, és més personalitzat i estan ben acompanyats. El nostre objectiu és formar persones. Arriben amb un bon nivell a la secundària i sabem que, després de passar per Els Arcs, també arriben ben preparats al C.I.C.

- Si no fossis directora d'una escola a Barcelona...? Series... Arquitecta a Brasil? Cuinera a França...? Donaries la volta al món en patinet...?

- Alguna cosa relacionada amb els nens. És la meua passió.-Amb un somriure, em diu que encara li falta, pero que té ganes de ser àvia.- Quan arribi l'hora de plegar faré algun voluntariat.

- Entenc que per la pràctica de les activitats que porteu a terme a l'escola seguint el calendari, que pel fet que sigui laica no ha d'estar renyida amb la tradició. Ho dic perquè algunes famílies trobem a faltar la Moreneta que hi havia a l'entrada de l'escola: És una imatge religiosa, però també és la patrona de Catalunya. Què ha passat? També és a l'exili?

- Quasi, quasi!- Ens entenem i riem.- No, de fet la vam cedir a una Masia, és dins del territori català. Quan vam començar a fer les reformes de la planta baixa, la vam treure per una simple qüestió estètica...

- Vols dir que si regalessim a l'escola una obra moderna acord amb l'estil de l'escola, la podríem tenir entre nosaltres?

- Podriem... Durant una època ens vam sentir dir que potser manifestàvem un cert aire religiós i hem intentat separar-nos-en. També vam treure l'aquari.

- Us trobaven massa religiosos i poc animalistes?

- Hahaha! Va ser per una qüestió d'espai. També hi ha qui el troba a

faltar.

- Ara tenim una gran riquesa de nacionalitats. Com creus que enriqueix l'escola i els alumnes?

- La diferència és igual a créixer i conèixer.

- He vist que la majoria d'alumnes s'adapten molt ràpid a l'escola, la llengua i la manera de fer, serà que estan més preparats que nosaltres, els adults?

- TOTALMENT.

-T'agrada la música?

- Sí, però m'agrada més ballar.

- Què et semblaria que els nens entressin a l'escola cada dia amb una cançó diferent? Podria anar des de la música clàssica al hip-hop i la mestre de cada curs en podria donar títol i autor en arribar a classe. Hi pensaràs?

- Perquè no?

- Imagino que com a directora t'has trobat en molts moments que has hagut de ser políticament correcta, et costa?

- Abans potser més, però és quelcom que va amb el càrrec i alguna vegada potser t'has de mossegar la llengua.

- Per mi és una assignatura pendent, tu en tens alguna d'assignatura pendent?

- Potser soc massa exigent, hauria de donar més temps a les persones per reaccionar.

- Què enyores de la infantesa i/o de l'adolescència?

- La despreocupació i la manca de responsabilitat.

- Recordes el teu primer petó?

- Sí, però no t'ho explicaré!- Riu.

- Vaaa! Pel sector "Sociedad!"- I rient ho deixo córrer. És la dire!

- Déu, energia, Buda, Pachamama... Polvo somos y en polvo nos con-

En profunditat

Anna Bayó

vertiremos...?

- He sigut educada com a Catòlica, però soc més de creure en les persones.

- Que me'n diries d'introduir la filosofia com part de la formació a primària?

- Cap problema, ja n'hem parlat. L'escola som tots i si el claustre hi està d'acord...

- I per acabar, esmorzes quan et lleves?

- Sí. Abans d'obrir els ulls!

- Motor o vela?

- Vela.

- Hi ha amors impossibles?

- Sí, allà queden.- No vull insistir, si no m'ha explicat lo del petó...

- Pel·li, sèrie o reportatge?

- Pel·lis i sèries policiaques, d'advocats...

- Tens alguna por?- M'ha contestat que no i penso que per això és la capitana, però soc com de insistir i aconseguixo alguna resposta més.

- Bé, de jove tenia por a la foscor... I ara, potser a les alçades. A caure en picat.

- Trivial o Pictionary?

- Pictionary.

- Et poses all a una torrada de pa amb tomàquet?

- No. Tomàquet, oli i sal.

- Combinat o cervesa?

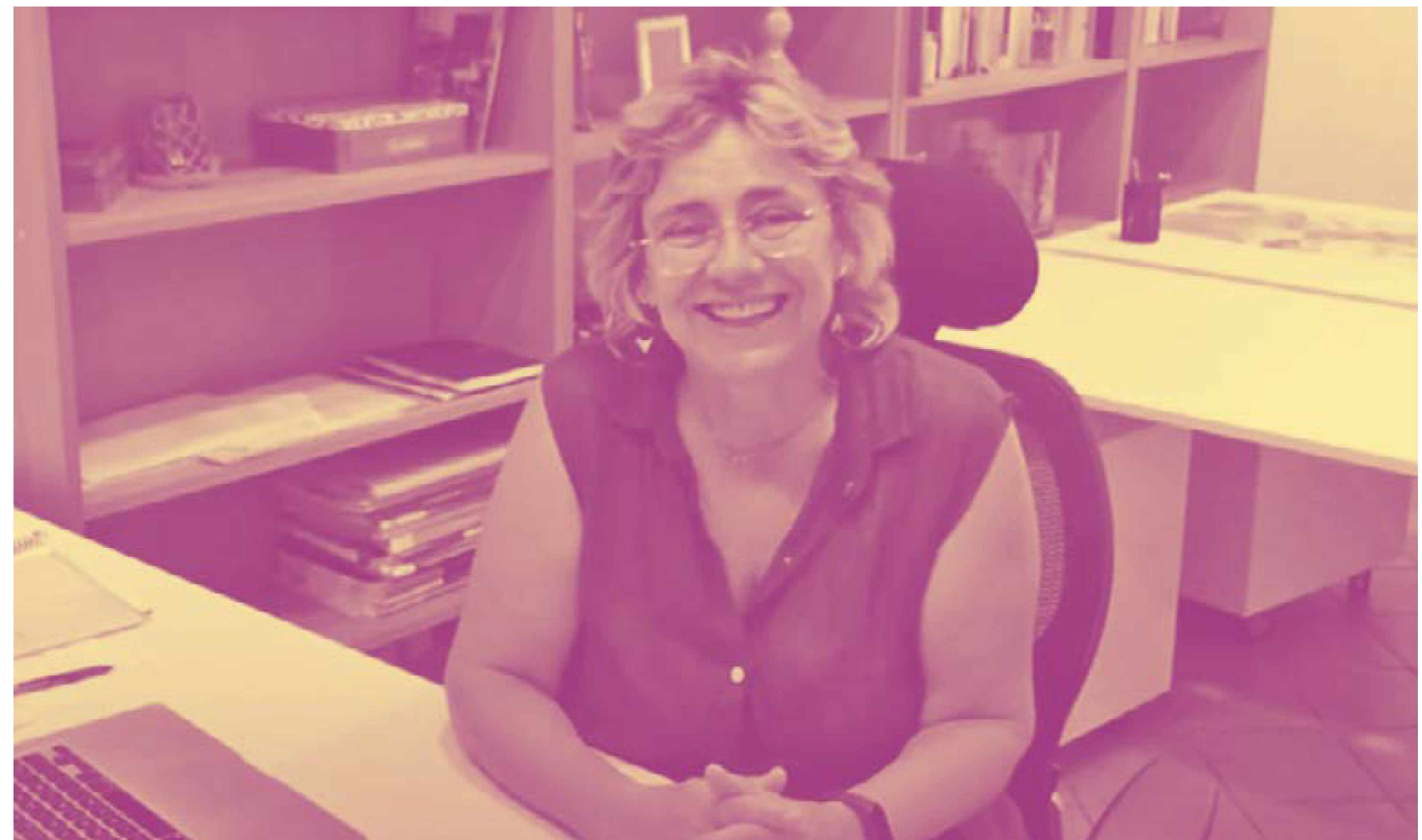
- Vi.

- De què estàs convençuda?

- De que tot anirà bé. L'escola aguantarà i seguirem endavant.

- A reveure o fins aviat?

- Fins aviat!

Raül

En profunditat

Hola Raül, estem encantats de tenir-te avui amb nosaltres. Ens agrada-ria saber una mica més de tu amb aquesta entrevista. (Mar Chicot)

1. Personal

1.1. Quin any vas néixer? (Marta Castell)

Jo vaig néixer l'any 1979.

1.2. Com es sent un sent pare? Molta responsabilitat? (Tomás)

És bastant cansant a vegades, però en realitat l'esforç i el cansament aquest compensa ser pare o mare és una cosa fantàstica!

1.3. Què és el que t'agrada fer amb les teves filles? (Gina M)

Bàsicament amb les meves filles m'agrada fer totes les coses que m'agradin fer a mi i a elles, jugar, cuinar, fer esport, sortir a passejar, explicar contes, llegir...

1.4. Prefereixes viure a la ciutat o la muntanya (Ariadna)

És un moment complicat per fer aquesta pregunta, perquè he nascut a Barcelona però en època de confinament un agrairia bastant viure a la muntanya. Ara no visc a Barcelona, visc al poble de Sant Cugat, però si m'hagués de decidir entre ciutat i muntanya jo crec que triaria la ciutat.

2. Oci

2.2. Què fas durant el teu temps lliure? (Aina)

Durant el meu temps lliure m'agrada fer dues coses; esport i m'agrada llegir. Sempre estic intentant trobar temps per fer aquestes dues coses que no sempre és fàcil.

Lògicament m'agrada passar temps amb la meva família, la meva dona i els meus amics!

2.3. T'agrada viatjar? Explica'ns un viatge o excursió que has fet que t'hagi agradat molt (Mar Carbonell)

Sí, que m'agrada molt viatjar però passa una mica com amb l'esport que no sempre tinc el temps que m'agradaria tenir per viatjar.

Explicaré dos exemples; excursió a un lloc proper i un viatge a un lloc llunyà. Una excursió que vaig fer a Nadal del 2018, va ser caminar des de Barcelona fins a Montserrat amb en Natxo. Ens vam cansar bastant, va ser un dia sencer caminant! I un viatge bastant més lluny que me'n recordo amb bastant afecte va ser a Indonèsia, un país al sud-est asiàtic format per illes, i jo vaig visitar només tres illes i una d'aquestes era Bali. Vaig poder veure volcans, fer submarinisme en llocs allucinants, vaig veure tortugues, taurons i conèixer gent d'una cultura diferent i menjar coses completament diferents de les que mengem aquí a Barcelona.

3. Esport

3.1. Practiques esport? Ens podries dir quins esports practiques? (Yannick)

Son molts, moltíssims, tants que si els intentés dir tots ara segur que en deixaria fora algun, he practicat escalada, Rugby, futbol, bàsquet, però actualment faig ciclisme, triatló i surto a patinar en línia amb les meves filles!

3.2. Com et sents després de fer un triatló? (Mar Chicot)

Un triatló és una disciplina esportiva que combina tres esports de resistència; natació, ciclisme, atletisme. Es fan un darrere de l'altre, el triatló comença nedant la distància que sigui i després cal treure's el neoprè o el casc de bany (depèn del temps), agafen la bicicleta i després arriba el segon canvi, deixen la bicicleta i es posen les vambes de córrer i el primer que arribi a la meta guanya.

Llavors et sents molt molt cansat, és un esport de resistència, els triatlons que són curts acabes molt cansat perquè en poca estona has de

córrer més ràpid i els triatlons que són més llargs desgasten molt... Personalment, cada vegada que acabo un triatló estic molt content, perquè durant molts mesos et prepares i aleshores a la cursa el que fas és recollir els fruits de tot l'entrenament, cansat però content!

3.3. Quina és la millor posició en la que has quedat? (Alexia)

Vaig començar a practicar de grandet i al triatló participa molta gent molt jove que naden, van amb bici i corren més ràpid que jo. La meva millor posició era un post 43-44 de 400-500. No està malament encara que el millor seria pujar al podi! Però l'any passat que em vaig presentar a totes les curses de la Copa Catalana vaig quedar 8è, la qual cosa està força bé!

4. Feina

4.1. Per què t'agrada ser mestre? Què és el que t'agrada més? (Gina B)

Bàsicament perquè em permet estar amb gent, amb vosaltres, nens, adults i gent de tot tipus. Una altra cosa que m'agrada molt de la meva feina és quan veig els meus alumnes com es fan grans, evolucionen i cada vegada en saben més sobre un tema i jo els he pogut acompanyar en aquest aprenentatge doncs, em fa molt feliç veure com cada vegada us feu millors i grandets.

4.2. Sabem que ets mestre de l'escola Nausica, com és que vas decidir treballar a aquesta escola? (Jordi)

No ho vaig decidir només jo, sinó l'equip directiu també. Abans de treballar a Nausica, treballava a un lloc que es diu Sitges i vaig voler tornar a Barcelona i em vaig adonar que feia falta un mestre al Nausica. Vaig enviar un currículum i em va entrevistar l'Anna Bayó i després de tenir una conversa vam acordar que treballaria com a professor de 5è.

4.3. Has estat tutor d'algun altre curs? (Pep)

Sí, a l'escola Nausica només he estat tutor de 5è, però anteriorment de 3r i 4t també. Però no he estat tota la meua vida tutor de 5è,4t i 3r, abans havia treballat durant molts anys fent de mestre d'educació física, informàtica i altres assignatures, exactament igual que en Manel.

4.4. Com portes el confinament tancat a casa sense poder treballar a l'escola? (Diego)

Molt malament (rialles)! Precisament, com he comentat abans m'agrada estar amb els nens i molta gent i el confinament m'obliga a treballar a distància, i això és el que porto pitjor. La nostra feina és molt social i el fet d'estar tancat a casa no ho porto bé. Però el més important en aquesta època és estar sa i això s'està complint, em trobo molt bé i la meua família també i esperem que així sigui per molt de temps.

4.5. L'any vinent seràs molt exigent? Quines coses noves ensenyaràs? (Toni)

A l'escola no es va a fer coses fàcils, tot el que és nou és difícil. Soc exigent? Sí! Però no perquè jo sigui exigent, sinó perquè és exigent anar a l'escola i penso que ha de ser així, si no és un repte, al final t'acabes

Entrevistadors: nens i nenes de 4t

avorrint...

Les noves coses que us ensenyaré? Depèn de vosaltres, allò que vosaltres teniu ganes d'aprendre per a mi serà el primer i el més important. Si teniu interessos, curiositat, si sou observadors segur que aprendreu coses.

5. Malaltia

5.1. Com et vas sentir quan et van dir que tenies càncer d'estómac? (Edmon)

La veritat és que ningú planteja posar-se malalt de càncer mai i encara menys quan tens trenta-set anys. La primera reacció va ser dolenta, era una gran preocupació perquè com saps part de la gent que pateix càncer perd la vida, però després quan vas investigant, llegint i parlant amb els metges per sort vaig entendre que era un tipus de càncer agafat molt a temps t sortir-me'n. Llavors me'n vaig tranquil·litzar una mica més.

5.2. Quin ha estat el moment més dur i el més feliç del procés? (Nico)

Vaig patir càncer d'estómac, i entre les solucions proposades pels metges la millor perquè jo continués amb vida va ser operar-me i treure'm tot l'estómac. Llavors els moments més durs durant el procés a nivell psicològic el moment que em van dir que estava malalt de càncer i a nivell físic van ser les primeres hores i els primers dies després de l'operació, fins que el cos no s'hagués acostumat a la nova situació. Però a poc a poc acabes guanyant pes i recuperes la teua salut. El millor moment va ser sentir-me molt ben acompanyat per la meua família, molt estimat pels meus amics i molt bé tractat per tothom.

5.3. Quins són els aliments que no pots consumir? (Unai)

En principi puc menjar de tot, les úniques coses que no em senten bé són els fregits, com també li passa a molta gent amb estómac. També un aliment amb el qual he d'anar amb compte són les fibres perquè la fibra ocupa molt d'espai dins el cos sense alimentar i he de tenir cura. Però no vosaltres! No m'he de passar amb els greixos i amb l'alcohol que no em senten bé a mi i a ningú.

6. Hospital

6.1. A quin hospital et van operar? Quant temps vas estar-hi? (Abril)

Em van operar a la clínica Quiron i hi vaig estar crec que uns 9 o 10 dies.

6.2. Era diferent la vida a l'hospital? Per què? (Marta Canals)

La vida a l'hospital sempre és molt diferent, tinguis el que tinguis si has de quedar-te a l'hospital no serà mai el mateix dormir i menjar com a casa teua.

7. Superació personal

7.1. Qui et va ajudar a superar el càncer? (Clàudia)

La persona que més em va ajudar va ser el meu metge que el veig cada 6 mesos per fer els controls. Es diu José i tinc molt bona relació amb ell, som amics i sempre li dic que em va salvar la vida! Però a nivell mental i d'acompanyament la persona que més em va ajudar va ser la meua dona que més va contribuir el meu benestar abans i després de l'operació.

7.2. Creus que hem de seguir mirant endavant passi el que passi? Què t'impulsa a seguir endavant? (Alexia)

Sempre cal mirar endavant, mai t'has de recrear en el passat, has de viure en el present passi el que passi. M'impulsa sobretot la meua família, les meves filles, els meus hobbies i el meu treball.

7.3. Creus que haver passat per aquesta experiència t'ha fet canviar la

teua manera de veure la vida? Què creus que has après? (Alex)

Definitivament sí que ha canviat la meua forma de viure. Crec que abans em preocupaven coses que no tenen molta importància, potser un tema econòmic o un tema de política, i quan veus que ho pots perdre absolutament tot per un problema de salut te n'adones de les coses que tenen veritablement importància com per exemple trobar-se bé, sembla que no, però poder menjar bé amb la família i amb els amics és una cosa que actualment jo li dono molt valor. No hi ha res millor!

7.4. Què li diries a la gent que està passant ara pel que tu vas viure? (Alexandra)

Una frase molt senzilla "Càncer no és igual a mort". Sí que fa uns quants anys quan la medicina no estava tan avançada la majoria de les persones que patien càncer es morien, cosa que actualment no és així. La gent malalta de càncer es torna a curar i alguns que tenen un càncer molt dolent o en una fase molt avançada sí que és veritat que poden arribar a perdre la vida, però ara hi ha moltes més esperances no pas com fa alguns anys i és això és que li diria; "endavant el càncer té solució, t'has d'ocupar dels teus temes de salut, no t'has de preocupar, intentar pas per pas mirant endavant i no recreant-te en el mal que estàs perquè en el futur et pots trobar millor".

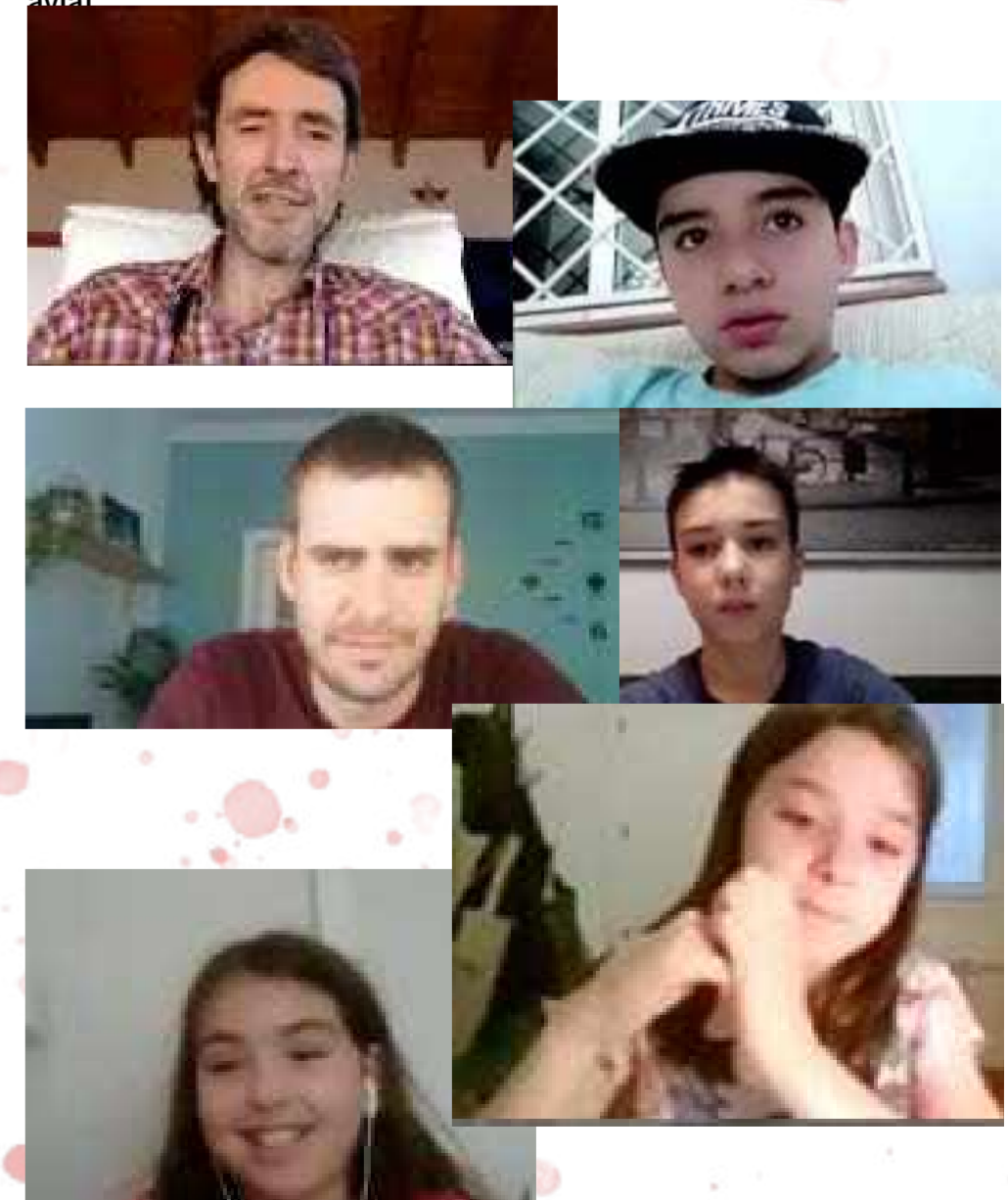
7.5. Per què fas triatló si vas tenir aquesta malaltia? (Óscar)

Jo ja feia triatló abans de posar-me malalt i tornar a fer un triatló va ser simplement una part del procés de recuperació de la meua vida anterior i també perquè m'agrada.

7.6. Com t'imagines la teua vida d'aquí a quaranta anys? (Georgina)

D'aquí a quaranta anys jo en tindrè vuitanta, i m'imagino molt vellet i espero si us plau no haver de donar classes perquè seré una persona inaguantable i no valdrà la pena fer classes amb en Raül... Però no descarto fer triatló!

Gràcies Raül per haver acceptat aquesta entrevista, esperem veure't aviat.

Comiat 6è

Com passa amb totes les històries que es viuen amb intensitat, el moment de dir-se adéu sempre arriba massa d'hora, per molt assenyalat que estigui al calendari amb la més vermella de les tintes permanents.

Ulls inquietos, bromes juganeres, energia sense fi, complicitat d'amic fidel, creativitat al poder, rialles transparents, partits en 2 metres quadrats, alegria desbordada per un entrepà, parets indestructibles de gots de paper, dibuixos d'animals impossibles, contes d'altres planetes, desert del Sàhara damunt la taula, i infinites ganes d'estar junts fent equip.

Créixer junts, des del xumet que us consolava el plor fins la veu bonica amb la que ara dieu: bon dia, gràcies, t'ajudo, t'acompanyo, t'escolto, t'estimo, i fins sempre; tots els vostres anys que us hem vist créixer han estat un regal.

Ens heu ensenyat, dia a dia, que l'escola no són ni parets, ni taules, ni cadires; no són una llista de dinar i molt menys un informe o una pantalla. L'escola és comunicació, és rebel·lia, és canvi, és lluita i és amor. És una comunitat d'emocions, idees i aprenentatges. L'escola sou vosaltres, som nosaltres amb vosaltres i ens tindrem sempre.

La vostra energia i vitalitat, repartirà un trosset de Nausica allà on aneu, allà on sigueu, allà on poseu la vostra potent petjada. Un trosset de tots els que us hem estimat i que, per haver-nos deixat formar part de les vostres vides, ni que sigui per una estoneta curta, us estimarem per sem-

pre.

És ben cert que aquest any no ens podem acomiadar com sempre ho fèiem i tal i com us mereixeu, amb abraçades, aplaudiments i gestos de felicitació. Sí que podem dir-vos, però, amb tota seguretat, que l'escola, la Nausica, sempre serà vostra i que el vostre pas per ella ha estat, és i serà imprescindible per, un dia, explicar la nostra història. No en tingueu cap dubte.

Marxeu molt satisfets i amb el front ben alt. Heu estat únics i imprescindibles per tots nosaltres i mai, per molts anys que passin, us oblidarem. Obriu bé els ulls, un nou viatge es desplega davant vostre. El que ara us espera és un nou món per ser conquerit i els únics protagonistes sou vosaltres. Gaudiu molt de totes i cadascuna de les aventures que us esperen. Agafeu amb fermesa les regnes de la situació i no tingueu cap por per seguir caminat ben lluny.

A volar cracks de sisè, nosaltres estarem sempre atents al vostre vol, sabent que no hi haurà tempesta que us doblegui!

Gràcies per tota l'energia pura, vitalitat desbordada, alegria i vida, batucada que sempre ressonarà en el nostre cor!

L'abraçada forta que segella un acomiadament com cal queda promesa! Serà la nostra penyora d'amor!

recordo aquell dia al Nausica...

...
L'Albert va portar un cobai a classe i el Martí amb la Júlia hi van portar un lloro! M'encanten els animals!

Alex Lacosta

...
Vaig conèixer els meus amics i alguns dels professors...

Amanuel

... quan s'anava la professora i fèiem avions de paper o jugant a basquet corrent i suant com si ens acabéssim de dutxar.

Eric Marque

... quan vam pujar a l'autocar per anar-nos a les nostres últimes colònies del Nausica, aquell moment que vam seure i els hi vam haver de dir adéu a tothom va ser molt trist...

Ariadna

que seria l'últim que veuria a tots els meus companys... Desitjaria haver tornat a l'escola un últim diaper despedir-me bé de tot i tothom...

Alex Beard

... En el que, després de tres mesos de vacances em vaig aixecar a les 7 del matí i vaig anar a l'escola a veure les noves instal·lacions, la nova professora, el pati, els amics, tot tornant a la normalitat.

Diego

... de Carnaval...
M'encanta disfressar-me perquè és molt divertit! També m'agrada fer el Carnestoltes amb els meus amics i amb els altres cursos!

Marc Tejero

Les convivançies de Santa Susanna, perquè estava amb els meus amics dormint al mateix bungalow, era com fer una vida amb ells.

Pablo Casals

... que la Bibi regava, per molt malament que mi hagués anat el dia, allò em tornava feliç i em relaxava...

Martí Nadal

...
Quan amb l'equip de futbol de l'escola vam guanyar gràcies al fet que el Marc Tejero va parar un penalty donant-nos la victòria. Ens van donar medalles i una copa!

Ju Vila

... Una tarda que quedava poc temps per l'obra dels pastorets. Tot estava en harmonia, tothom treballant sense parar però sense estres, realment hi gaudíem...

... vam anar al camping de Santa Susanna. Quan vaig veure el camping, els monitors i la gent vaig estar molt content... A l'hora de marxar vaig estar molt trist perquè totes aquestes emocions no les tornaré a sentir.

Jan María Monzó

Jo mai oblidaré les experiències úniques dels primers dies de curs i de començar en aquesta meravellosa escola. ...Vindré de visita sempre que pugui.

Guillermo

Jo Soc un nen que menjo molt lent, inclús he saltat el pati i el parc a vegades. Mai m'oblidaré aquell menjar tan bo del quique del seu inseparable company Ruben. Quique és el millor cuiner, molt generós i també un perico el que fa que no sigui jo l'amic perico de l'escola.

Eric Fayos

...
que el meu amic, fent el gràcies, em va treure la gorra. M'ho vaig passar molt bé perseguint-lo pel pati. Un bon record!

Sempre recordaré el tacte de la fusta del bungalow que vaig anar, l'olor de l'aire fresc de la platja i els diversos colors de les plantes... millors convivançies de l'història

Oriol